

Muisje met een heel vreemd staartje

Komedie in drie bedrijven

door

JAMES BREAML

TONEELUITGEVERIJ VINK B.V.

Tel: 072 - 5 11 24 07

E-mail: info@toneeluitgeverijvink.nl

Website: www.toneeluitgeverijvink.nl

VOORWAARDEN

Alle amateurverenigingen die het stuk: **MUISJE MET EEN HEEL VREEMD STAARTJE** gaan opvoeren, dienen in alle programmaboekjes, posters, advertenties en eventuele andere publicaties de volledige naam van de oorspronkelijke auteur: **JAMES BREAML**Y te vermelden.

De naam van de auteur moet verschijnen op een aparte regel, waar geen andere naam wordt genoemd.

Direct daarop volgend de titel van het stuk.

De naam van de auteur mag niet minder groot zijn dan 50% van de lettergrootte van de titel.

U dient tevens te vermelden dat u deze opvoering mag geven met speciale toestemming van het I.B.V.A. Holland bv te Alkmaar.

Copyright: © Anco Entertainment bv - Toneeluitgeverij Vink bv

Internet: www.toneeluitgeverijvink.nl

E-mail: info@toneeluitgeverijvink.nl

Niets uit deze uitgave mag verveelvoudigd en/of openbaar gemaakt worden door middel van druk, fotokopie, verfilming, video opname, internet vertoning (YouTube e.d.) of op welke andere wijze dan ook, zonder voorafgaande schriftelijke toestemming van I.B.V.A. HOLLAND bv te Alkmaar, welk bureau in deze namens de Uitgever optreedt.

Het is niet toegestaan de tekst te wijzigen en/of te bewerken zonder voorafgaande schriftelijke toestemming van I.B.V.A. HOLLAND bv te Alkmaar, welk bureau in deze namens de Uitgever optreedt.

Vergunning tot opvoering van dit toneelwerk moet worden aangevraagd bij het Auteursrechtenbureau **I.B.V.A. HOLLAND bv**

Postbus 363

1800 AJ Alkmaar

Telefoon 072 - 5112135

Website: www.ibva.nl

Email: info@ibva.nl

ING bank: 81356 – IBAN: NL08INGB0000081356 BIC: INGBNL2A

Geen enkele andere instantie dan het IBVA heeft de bevoegdheid genoemde rechten van u te claimen, of te innen.

Auteursrechten betekenen het honorarium (loon!) voor de auteur van wiens werk door u gebruik wordt gemaakt!

Auteursrechten moeten betaald worden voor elke voorstelling, dus ook voor try-outs, voorstellingen in/voor zorginstellingen, scholen e.d.

Vergunning tot opvoering:

1. Aankoop van minimaal **8** tekstboekjes bij de uitgever.
2. U vult het aanvraagformulier in op www.ibva.nl of u zendt de aanvraagkaart (tevens bewijs van aankoop), met uw gegevens, naar I.B.V.A. Holland. Uw aanvraag dient tenminste **drie weken voor de eerste opvoering** in bezit te zijn van I.B.V.A. Holland.
3. U krijgt daarop de nota toegestuurd. Na betaling wordt u de vereiste vergunning toegestuurd.

Vergunning tot HER-opvoering(en)

1. U vult het aanvraagformulier in op www.ibva.nl of u zendt de aanvraagkaart met uw gegevens naar I.B.V.A. Holland. Uw aanvraag dient tenminste **drie weken voor de eerste opvoering** in bezit te zijn van I.B.V.A. Holland.
2. U krijgt daarop de nota toegestuurd. Na betaling wordt u de vereiste vergunning toegestuurd.

Opvoeringen zonder vergunning zijn niet toegestaan en strafbaar op grond van de Auteurswet 1912. Zij worden gerechtelijk vervolgd, terwijl de geldende rechten met 100% worden verhoogd. Het tarief wordt met 20% verhoogd voor opvoeringen waarvoor geen toestemming werd aangevraagd binnen drie weken voorafgaand aan de voorstelling.

Het is verboden gebruik te maken van gekregen, geleende, gehuurde of van anderen dan de uitgever gekochte tekstboekjes.

Rechten BELGIË: Toneelfonds JANSSENS, afd. Auteursrechten, Telefoon (03)3.66.44.00, E-mail: bestellen@toneelfonds.be en Website: www.toneelfonds.be.

Geen enkele andere instantie heeft de bevoegdheid genoemde rechten van u te claimen, of te innen.

Personen:

PIM: PLATJE, beschuitfabrikant

MIEN, zijn vrouw

CORA:, hun dochter

MARTJE, de dienstbode

LOUIS: DE BREE, kunstschilder

CLAIR, zijn vrouw

ALMA, zuster van Pim

HARTSEMA, inspecteur van politie

DECOR:

Een rijk gestoffeerde kamer. Rechts een deur naar het overige gedeelte van het huis, Links een deur naar de keuken. Achter een deur naar de hal en de fabriek. Aan de wand hangt een schilderij (een Pitello). Verder tafel, stoelen, bank naar eigen keuze en een bar.

Eerste bedrijf: 's middags

Tweede bedrijf: 's middags twee dagen later

Derde bedrijf: de volgende morgen

EERSTE BEDRIJF

(Pim staat voor zijn Pitello)

PIM: Hum... Hum ... *(Mien van rechts op; ze doet wat aangebrand)*

MIEN: Zo, sta je eindelijk afscheid te nemen van je troetelkind, Pim Platje?

PIM: *(blijft kijken naar de Pitello)* Dat zou je wel willen, moeder Platje.

MIEN: *(snuivend)* Dat zal je wel moeten,

PIM: *(draait zich om)* Nooit, versta je! Nooit verkoop ik dat ding!

MIEN: Ik begrijp je gehechtheid niet aan dat lor.

PIM: Als ik die maar begrijp! En lor zeg je ...

MIEN: Nou, een echte Pitello dan, meer dan een ton waard. Al je vrienden zijn jaloers op je. Want wie van hen kan zeggen, dat ie een echte Pitello in huis heeft?

PIM: Juist.

MIEN: Juist. Vandaar je gehechtheid aan dat ding, om op te kunnen scheppen tegenover je vrienden en kennissen. Want zelf heb je geen snars verstand van kunst, net zo min als ik.

PIM: En toch blijft dat ding in huis.

MIEN: Maar we zitten in nood, Pim!

PIM: Al stond het water tot hier. *(wijst op zijn hals)*

MIEN: Het water staat ons ook tot hier. De fabriek staat op het punt van faillissement. De bank heeft onze rekening geblokkeerd. We hebben geen cent meer in huis.

PIM: *(uitvarend)* Wie zijn schuld is dat? Wie zijn schuld?!

MIEN: Wat heb ik met schuld te maken? Ik heb alleen met de feiten te maken. Ik kan geen boodschap meer doen. Niemand geeft ons nog krediet. Straks verhongeren we nog.

PIM: Ik vraag nogmaals wie zijn schuld dat is?

MIEN: De mijne niet, Jij moest zo noodzakelijk moderniseren. De duurste en nieuwste machines. Daarvoor werd een paar ton van de bank geleend. Morgen moet je de eerste 50.000 afbetalen of anders... wordt alles verkocht: de fabriek, de machines, ons

meubilair, ons huis ... ik moet er niet an denken!

PIM: Nogmaals vrouw, wees eindelijk eens redelijk: wie zijn schuld is dat? De mijne soms?

MIEN: Nee. De schuld van een onnozel klein muisje, dat per ongeluk in je beschuitdeeg kwam.

PIM: Ho ho ho! Niks geen per ongeluk! De concurrentie heeft niet kunnen verkroppen, dat Pim Platje ging moderniseren en haar daarmee in één slag alle wind uit de zeilen nam. En toen heeft één van die lui bij de opening of even na de opening van de gloednieuwe hypermoderne fabriek op slinkse wijze een vieze vette muis in mijn deeg weten te werken. En in één veeg lag Platje plat. Weg alle klanten. Dicht fabriek.

MIEN: En de rekening geblokkeerd.

PIM: Maar die dader krijg ik te pakken. De politie heb ik ingeschakeld. Al de hele morgen is er een inspecteur in de fabriek om de zaak haarfijn uit te zoeken. En maak jij je nou maar geen zorgen over de bank en die 50.000 die er morgen op tafel moeten komen, de bank heeft heus wel begrip voor mijn toestand en tenslotte is de directeur, Hans, mijn vriend.

MIEN: Waarom hebben ze dan onze rekening geblokkeerd?

PIM: Zaken zijn nu eenmaal zaken, maar verder durven zij heus niet te gaan.

MIEN: Ik help het je hopen. Maar waarvan moeten wij intussen eten?

PIM: Toe kom! Dat eten zal toch nog wel gaan,

MIEN: Pim, deze zaak hangt nu al een paar weken. We zitten volkomen aan de grond. Gisteren heeft Martje uit haar eigen zak de boodschappen moeten betalen.

PIM: Het is toch niet waar zeker?!

MIEN: Wás het maar niet waar.

PIM: Maar... dat is verschrikkelijk!

MIEN: Verkoop je Pitello en je bent meteen uit alle moeilijkheden.

PIM: Nee!

MIEN: En je kunt morgen ook die 50.000 betalen.

PIM: Nee! Nee! En nog eens nee!

MIEN: *(houdt haar hand op)* Mag ik effe vangen?

PIM: Wat?

MIEN: Misschien heb jij nog een tientje of zoiets. Je wilt vanavond toch wel graag wat te eten hebben.

PIM: *(al zijn zakken navoelend)* Ik heb niets... verduiveld, dat we er ook zó voor moeten zitten!!

MIEN: Verkoop je Pitello, Pim.

PIM: Nee!!!! En nu wil ik er nooit meer gezanik over hebben: ik verkoop mijn Pitello niet! Nu niet! En nooit niet! *(wil midden afgaan)*

MIEN: Waar ga je naar toe?

PIM: Naar de fabriek. Kijken of de inspecteur al vordert. Van zijn slagen hangt onze toekomst af. *(af)*

MIEN: Eigenwijze koppige ezel. Daar hangt voor een ton. En alleen uit prestige-zucht moet de ton daar blijven hangen. terwijl wij verhongeren. Maar wacht maar, wacht maar, hij zal wel anders piepen als er vanavond alleen maar droge aardappeltjes op tafel komen. Wie niet horen wil, moet maar voelen, Pim Platje! *(links af. Cora van rechts op met een papieren zak, waarin een schilderij. Ze kijkt eerst of er niemand is, komt dan verder binnen, sluit de deur en gaat naar de Pitello. Deze verwisselt ze met het schilderij uit de zak en bergt de Pitello in de zak. Dan bekijkt zij het nieuwe schilderij aan de wand)*

CORA: Die het verschil ziet, moet van goede huize komen. Cora, kind, niet om op te scheppen, maar dat heb je prima gedaan.

MARTJE: *(op van links, een beschaafd en bescheiden dienstmeisje)*
Ah juffrouw Cora, bent U hier?

CORA: Zocht je me Martje?

MARTJE: Uw moeder wil graag thee met U drinken. Ze vroeg me om te zien of U thuis was.

CORA: O, ze wil zeker weer praten. Ik ken dat, Alsmar praten en praten: hoe komen we uit de moeilijkheden.

MARTJE: Uw moeder heeft het niet gemakkelijk de laatste weken.

CORA: Vertel mij wat. Maar ik ben dat gejeremieer meer dan beu. We moeten wat DOEN.

MARTJE: Maar wat?

CORA: *(geheimzinnig)* Wie weet, heb ik wat.

MARTJE: Dat zou geweldig zijn! Al was het maar voorlopig. Ik ga gauw de thee halen. Uw moeder is in de keuken. *(af)*

CORA: Sta je op het punt van handelen, moet je eerst weer thee drinken en klaagliederen aanhoren. *(naar het schilderij aan de wand)* Maar ik kan haar toch niet zeggen, wat ik van plan ben. En dat jij maar namaak bent en dat de echte .

MIEN: *(uit de keuken op)* Sta daar dat stuk geklodder niet te bewonderen alsof je het paradijs ziet! In plaats dat vader het verkoopt.

CORA: Moeder dat doet hij nu eenmaal niet. Begin daar nu weer niet opnieuw over te zeuren.

MIEN: Maar waarom niet? Hij heeft geen snars verstand van kunst. Net zo min als ik.

CORA: Daar gaat het niet om. Waarom verkoopt een man zijn vrouw niet?

MIEN: Praat geen onzin.

CORA: Dat is geen onzin. Als een man in nood zit en hij kan voor zijn vrouw, van wie hij zielsveel houdt, een ton krijgen, moet hij dit dan doen?

MIEN: Cora, ik wil verstandig met je praten.

CORA: Goed, maar laten we dan ophouden met dit vruchteloze gekibbel. Ik heb andere plannen.

MIEN: Andere plannen?

CORA: Ik ga proberen wat van mijn eigen werk te verkopen. Voilà, *(wijst op de zak ergens tegen een stoel of tegen de muur gezet)* daar staat al wat klaar.

MIEN: Hè! ... *(kan van verbazing even geen woord uiten, dan proest zij het uit)* Hahahaha! Hahahaha

MARTJE: *(op met theegerei)* Zal ik de thee maar op tafel zetten, mevrouw?

MIEN: *(proestend)* Martje, moet je horen! Cora gaat proberen wat van haar eigen werk te verkopen! Is het niet om te gillen?

MARTJE: Och, ze heeft er lang genoeg voor gestudeerd. Het is het proberen waard.

MIEN: Ach kom ... geen mens die er een cent voor geeft. Die studie is weg gegooid geld geweest. Heb ik altijd gezegd.

CORA: (*razend*) Ik dacht dat jij geen verstand had van kunst!

MIEN: Maar toch altijd nog wel zoveel verstand om te weten dat die dingen van jou waardeloos zijn.

CORA: (*uitdagend*) En dat ding daar aan de muur dan? Cora

MIEN: Dat zal wel om oudheidkundige waarden zijn. En voorlopig is jouw werk nog niet aan oudheidkunde toe.

MARTJE: Toch vind ik het prijzenswaardig dat juffrouw Cora het gaat proberen.

MIEN: O, laat haar haar gang maar gaan. Elke stuiver is mee genomen.

CORA: (*spottend*) Dus toch? ...

MIEN: Natuurlijk. En aan elk schilderij zit doekwaarde, heb ik me wel eens laten vertellen.

MARTJE: Zal ik maar inschenken, mevrouw?

MIEN: Graag Martje.

MARTJE: Ze is niet al te sterk. Ik had nog maar één builtje. En de suiker is ook op.

CORA: Mooi is dat! Als vader morgen geen thee bij zijn ontbijt krijgt, is een leeuw nog een zacht lammetje bij hem vergeleken!

MIEN: Hij mag blij zijn als hij nog iets krijgt. En voor mijn part krijgt bij niets meer. Hoe hoger de nood, des te eerder komt ie er achter dat ie dat ding (*knikt richting schilderij*) verkopen moet.

MARTJE: We hebben natuurlijk nog wel een karrevracht beschuit.

MIEN: Praat me niet van beschuit! Wie weet wat we erin tegenkomen!

CORA: Nou, dan hebben we gratis vlees erbij.

MIEN: Hou op! Viezerd! Ik kan me best voorstellen dat geen klant meer een Platje-beschuit wil.

CORA: Nee, denk je een lekker broos Platje-beschuit naar binnen te werken, knabbel je op een muize-staart.

MIEN: Hou op! Zeg me liever hoe ik de schuldeisers van de deur houd!

MARTJE: O ja mevrouw, de bakker en de melkboer hebben ook weer om hun geld gevraagd.

CORA: Nodig ze uit om een kwartiertje naar de Pitello te komen

kijken en zeg: jullie hebben onze lichamelijke honger gestild, wij stillen jullie geestelijke honger! Dus zijn we quitte.

MIEN: Vréselijk geestig! Maar morgen eist de bank de eerste 50.000 gulden.

MARTJE: Ik ga maar naar de keuken mevrouw.

MIEN: Drink je geen kopje mee?

MARTJE: Ach... al die problemen mevrouw, ik kan er toch niets aan doen.

MIEN: Ga maar. Ik wou dat ik met je mee kon gaan.

MARTJE: Als ik U nog wat lenen kan...

MIEN: Nee!!

MARTJE: Anders met plezier gedaan mevrouw. *(af)*

CORA: Die Martje is goud waard.

MIEN: Natuurlijk, we moeten wél van haar lenen, maar ik kan het zo moeilijk.

CORA: Misschien weet ik nóg een tijdelijke oplossing.

MIEN: Iets beters dan dat eigen werk van je verkopen?

CORA: We zouden de tuinkamer kunnen verhuren. Die wordt toch nooit gebruikt.

MIEN: Kind, waar zitten je hersens. Je zal vader horen als ik hem dat voorstel.

CORA: Dat moet je hem ook niet voorstellen. Je moet het gewoon doen.

MIEN: Gewoon doen! En dan het hele huis vol bliksem en donder!

CORA: Nu heb je een huis, waar geen greintje meer te eten valt.

MIEN: Maar vader gooit de huurder er vierkant uit.

CORA: Niet als ie weer een eitje bij zijn ontbijt ziet en een plakje kaas.

MIEN: Nee hoor, dat durf ik niet. Het voorstel is goed, maar ik durf het niet. Het idee alleen al: een Platje die een kamer verhuurt. *(telefoon gaat, neemt op)* Met mevrouw Platje. Ah Hans *(Pim achter op)* Hij komt er juist aan. Telefoon voor je.

PIM: Wie?

MIEN: Hans, de bank.

PIM: *(neemt hoorn over)* Hallo Hans met Pim.. Hè??? ... Maar de bank weet toch hoe ik er voor sta , Waaattt??? ... Nee! Nooit! Versta je! Nooit! ... Maar er is toch wel een andere oplossing. Ik ben toch een betrouwbaar iemand en jij bent toch mijn vriend! ... Het bestuur? Maar jij kan toch het bestuur wel overtuigen! Nee, dat verdom ik! Ik kan het eenvoudig niet! ... Goed ja, morgen kom ik langs. Tot morgen. *(gooit haak op de hoorn, kijkt wanhopig)*

MIEN: Wat is er? Wat willen ze van je?

PIM: Morgen geld op tafel zien, of anders ...

MIEN: Mijn hemel! Je faillissement.

PIM: Nee! Of anders: MIJN PITELLO ALS ONDERPAND voor een half jaar uitstel met recht van verkoop, als we dan nog niet betalen kunnen.

MIEN: Nou, dat is toch prachtig! Wat wil je nog meer? Of dat ding nu hier hangt of op de bank? En over een half jaar zullen we wel weer zien.

PIM: Ik doe het niet! Ik kan het niet! Ik verdom het!

MIEN: Nou zullen we het toch even helemaal hebben! Ik zit tot over mijn nek in de zorgen en jij ...

CORA: *(springt op, vastberaden)* Vader, wat doe je? Dat ding *(wijst op 't schilderij)* naar de bank of niet?

PIM: Nee! Nooit! Over mijn lijk.

CORA: Mooi! Dan geloof ik dat nu het juiste moment gekomen is om jullie alleen te laten. *(pakt haar papieren zak)* Hou het fijn luitjes en vlieg mekaar niet in de haren.

CORA: Trachten moeder het hoofd boven water te houden. Ik ga wat van mijn eigen werken verkopen.

MIEN: Ga ermee naar de voddeman, die betaalt per gewicht.

CORA: *(fel uitvallend)* Als je broer Louis ze maar geschilderd had hè, dan waren het kunststukken.

MIEN: Oom Louis is een kunstenaar in hart en nieren.

PIM: Ho ho ho! Geen woord over ome Louis! Die vuile vervalser.

MIEN: Dat vuile trek je terug!

PIM: Waarom zou ik? Hij heeft een half jaar in de bak gezeten voor die vervalste Frans Hals.

MIEN: Hij had het toch maar wat knap gedaan. Zelfs de experts zagen het verschil niet.

PIM: Welja, wees nog een beetje trots op hem.

MIEN: Dat ben ik ook. Niemand doet hem dat na.

PIM: Mens, hij is alleen maar een vuile oplichter! Hij had iedereen wijs gemaakt dat ie een zogenaamde Frans Hals voor een prikkie op een markt gekocht had. En hij heeft hem voor een ton aan de man proberen te brengen, terwijl ie hem zelf geschilderd had!

MIEN: Nou, dat noem ik kien.

PIM: Noem jij dat kien? Vijf jaar hadden ze hem er voor moeten geven!

CORA: En toch heeft moeder ergens gelijk. Het was een knap stukkie werk van oom Louis. Niemand doet hem dat na. Nou ja, behalve ik dan misschien (*snel*). Ik ben weg hoor, ik ben weg en laat van mekaar nog wat heel, willen jullie? De groeten aan oom Louis, als jullie hem zien. (*snel af met zak*)

PIM: De groeten aan ome Louis, als we hem zien??? ...

MIEN: Maak je geen zorgen, die zit ver weg.

PIM: Gelukkig wel. Die durft zich hier niet meer te vertonen. Het zal je broer maar wezen!

MIEN: Zeg jij nou niks! Die zuster van jou.

PIM: Wat is er op mijn zuster aan te merken?!

MIEN: Man, schei uit, mijn oren tuiten nog van de schuine moppen, die ze aan de lopende band vertelde toen ze laatst hier was.

PIM: Mijn zuster heeft gevoel voor humor. Is een blije vrouw.

MIEN: Blije vrouw! Hoeveel mannen heeft ze er al niet in laten tippelen met haar zogenaamde blijheid? En een man bedriegen vind ik erger dan een valse Frans Hals proberen te verkopen. Dan moeten de mensen maar niet zo stom zijn om erin te trappen met hun snobisme voor de kunst. Zo, die zit. Zo'n snob ben jij ook. Daarom mag dat ding niet van de wand. Zelfs niet als onderpand. Hoe wou jij morgen die 50.000 betalen?

PIM: Oh, ik krijg de bank wel op mijn hand.

MIEN: Vergis je niet Pim. Zaken zijn zaken, heb je zelf gezegd. Morgen verkopen ze je hele hebben en houën onder je gat vandaan. En daar hoort je Pitello ook bij. Heb je daar wel es aan

gedacht?

PIM: Mens, maak me niet stapelgek! Waar zit die broer van je eigenlijk?

MIEN: Hoezo? Wou je hem een vervalsing laten maken? En die naar de bank brengen?

PIM: Mens, je bent impel stimpel stapel! Ik wil alleen maar weten of ie ver genoeg zit, om er zeker van te zijn, dat ie hier nooit meer een voet over de drempel zet.

MIEN: Hij zit in Londen.

PIM: Hoe weet je dat zo precies?

MIEN: Geloof me nou maar: hij zit in Londen.

PIM: Ik had liever gehad dat ie in Amerika zat of zo. Hoe verder weg, hoe liever het me is. Ik zou niet voor mezelf durven instaan als ik hem nog ooit ontmoette.

MIEN: Schrijf dat ook aan die lieve blije zuster van jou wat mij betreft.

PIM: Ik zal het doen. Ik ga naar de fabriek.

MIEN: Als je ergens onderweg nog wat te eten tegenkomt, houd ik me aanbevolen.

PIM: Ik zal er naar uitkijken. (*wit afgaan*)

MIEN: Pim!

PIM: Wat nou weer?

MIEN: Het kan me ook niet schelen, wat je ervan zegt! Ik weet me geen hemelse raad, hoe ik nog wat op tafel moet krijgen! De schuldeisers lopen de deur plat! Ik ga de tuinkamer verhuren!!

PIM: (*rustig*) Moet je doen, moet je doen.

MIEN: Hèèè...

PIM: Een aardig idee, Als ik er maar geen last van heb!

MIEN: Dus dus dus ... je vindt het goed?

PIM: Waarom niet? Die tuinkamer staat toch maar leeg.

MIEN: Maar een Platje, die verhuurt!

PIM: Een Platje die plat ligt, Mien.

MIEN: En dat zeg jij???

PIM: Dat zeg ik ja. Alles beter dan die Pitello het huis uit!

MIEN: Dus daarom is het jou te doen?

PIM: Daarom ja. Heb je al iemand op het oog voor die kamer?

MIEN: Nou ja eh ... ja. Op de bridgeclub hoorde ik laatst dat de nieuwe lerares van het gymnasium een kamer zocht. Die zal ik es bellen.

PIM: Dus een vrouw. Nou ja, je doet maar. Ik ga es kijken hoe de inspecteur het maakt. *(achter af)*

MIEN: Nou vraag ik je toch ... En dat alles om die Pitello *(naar keuken, opent de deur)* Martje, Martje, kom eris gauw!

MARTJE: *(op)* Ja mevrouw? ...

MIEN: We gaan de tuinkamer verhuren.

MARTJE: Nee! Dat vindt meneer vast nooit goed.

MIEN: Dat vindt hij wel goed.

MARTJE: Dan is meneer vast ziek.

MIEN: Nee, het gaat om die Pitello. Als die maar hier blijft. Daar heeft hij alles voor over.

MARTJE: Ja, meneer schijnt er wel erg aan gehecht. En als je het mij vraagt ik vind er niks aan.

MIEN: Ik ook niet Martje. Maar kom, we moeten het ijzer smeden als het heet is. We gaan gauw de tuinkamer in orde maken.

MARTJE: Maar heeft U dan al iemand voor de verhuur?

MIEN: Eerst de tuinkamer in orde. De huurder komt vanzelf wel. Kom. *(willen beiden rechts afgaan, maar daal gaat de bel)*

MARTJE: Oh, de bel.

MIEN: Ga jij maar kijken. En als het iemand met een rekening is: ben ik niet thuis. Ik ga vast aan de tuinkamer beginnen. *(Mien rechts af. Martje midden af, laat deur open)*

LOUIS: *(stem vanuit de hall)* Hallo die Martje! Ken je me niet meer, meid? Kijk me es goed aan!

MARTJE: *(samen met Louis binnenkomend, blij herkendend)* Natuurlijk! U... U bent die oom van die valse Frans Hals! Meneer de Bree!

LOUIS: *(het grappig opnemend)* Dat is nou niet mooi van je Martje, om me meteen te herinneren aan die zwarte bladzij in mijn leven. Een mens kan zich verbeteren.

MARTJE: *(van harte gemeend)* O, daar zal mevrouw blij mee zijn, dat U zich verbeterd hebt.

LOUIS: Welja, je zegt het maar hoor. En hoe gaat het met jou? Nog steeds verliefd op de melkboer? Of is het dit keer de bakker?

MARTJE: Meneer is nog steeds dezelfde grapjesmaker.

LOUIS: En jij bent nog steeds om in te bijten, meid!

CLAIR: Ahum ahum ...

LOUIS: O, daar staat nog wat. Zou ik bijna vergeten hebben. Dat ben ik op straat tegen het lijf gelopen, Martje en nu kan ik haar met geen mogelijkheid meer kwijt.

CLAIR: Praatjeskees! Ik ben mevrouw de Bree, hoor Martje.

MARTJE: *(gilletje, lacht)* Oh! Bent U dan getrouwd!

LOUIS: Vind je dat zo gek?

MARTJE: Nou ja ... ik dacht ... *(giechelt)*

CLAIR: Het is ook gek hoor Martje, Maar ik heb me over hem ontfermd.

LOUIS: Nu wordt ie goed! Wie liep me na? *(het wordt allemaal gezegd onder een lolletje)*

CLAIR: Jij mij,

MARTJE: *(haastig)* Ik zal mevrouw roepen.

LOUIS: Ho! Is mijn zwager, de beschuitfabrikant, óók thuis?

MARTJE: Ja.

LOUIS: Jammer. Ik had zo gehoopt dat ie op zakenreis naar de Noordpool zou zijn.

MARTJE: O maar als hij hoort dat U zich verbeterd hebt en dat U fatsoenlijk getrouwd bent...

CLAIR: *(als een lolletje bedoeld)* Laat dat fatsoenlijk er maar af.

LOUIS: We liggen elkaar nu eenmaal niet, Martje, mijn zwager en ik.

MARTJE: O maar meneer is heus wel redelijk hoor, Ik ga mevrouw roepen. *(rechts af)*

LOUIS: Zo. En dat was. Martje.

CLAIR: Die zo heerlijk biefstukjes bakken kan en kippetjes grilleren.

LOUIS: Uit de kunst! Dat zal je gewaar worden. En dát *(wijst op de Pitello)* is waarvoor we gekomen zijn. Nou, wat zeg je ervan?

CLAIR: Moet dat ding een ton opbrengen? Ik geef er nog geen stuiver voor.

LOUIS: Gelukkig dat mijn klant er anders over denkt.

CLAIR: Het lijkt me een heel karwei om dat na te schilderen.

LOUIS: *(van dichtbij bekijkend)* Mmm ... valt wel mee. Als ik er een nachtje ongestoord aan kan werken, is de zaak gepiept.

CLAIR: En voor dat nachtje kun jij een bom duiten opstrijken.

LOUIS: Reken maar! Maar eerst brengen we een paar daagjes onder dit hum hum ... „gastvrije“ dak door om te genieten van de voortbrengselen van onze onvolprezen Martje. Eerst een paar daagjes lekker smullen en dan de zaken. En na de zaken roetsie foetsie naar Majorca! Heerlijk zonnebaden!

CLAIR: Ik heb niet eens een bikini.

LOUIS: Die krijg je zoveel je wilt in alle kleuren en modellen. Bikini, mono kini, voor mijn part zonder kini!

CLAIR: Al naar gelang jouw stemming hè, ouwe snoeper.

LOUIS: Lekkere troel van me. *(kust)* Mmmm...

CLAIR: Mmmm...

LOUIS: Mmmmmmm! ...

CLAIR: Mmmmmmm! ... Maar Louis, als je zwager nou es weigert om ons onderdak te verlenen. We hebben geen cent en dan speel je met die Pitello ook niets klaar.

LOUIS: Laat dat maar aan mij over. Ik lust mijn zwager rauw.

CLAIR: *(springt hem om de hals, met haar benen van de vloer)* Trouwens, ik hen er ook nog! Mmmmmmm....

LOUIS: Mmmmmmm...

CLAIR: Mmmmmmm! ...

LOUIS: Mmmmmmmmm! ...

MIEN: *(in de deur rechts)* Hé hé hé! Wat moet dat in mijn huis?

LOUIS: *(met uitgestrekte handen op haar toe)* Mien! Schat van een zuster van me! Hoe maak je het?! *(kust op iedere wang)* Mmm Mmm...

MIEN: Louis, wat een verrassing! *(kijkt hem aan)* En je bent geen steek veranderd!

Als u het hele stuk wilt lezen dan kunt u via www.toneeluitgeverijvink.nl de tekst bestellen en toevoegen aan uw zichtzending.

Voor advies of vragen helpen wij u graag.

 info@toneeluitgeverijvink.nl

 072 5112407

TONEEL
UITGEVERIJ **INK**

“Samenspelen” is ons motto